

ת"פ 23459/03/16 - מדינת ישראל נגד אדם כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23459-03-16 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

המאשימה על ידי ב"כ עו"ד אליאסף קליין נגד

אדם כהן (עציר)

הנאשם על ידי ב"כ עו"ד אריאל הרמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים בשתי עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין, בעבירה של החזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") ובעבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

2. מעובדות האישום הראשון, בכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 4.3.16 בסמוך לשעה 00:20 בשכונה רוממה בירושלים, נטל ונשא הנאשם דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים, הלל וינד (להלן: "**המתלונן**") במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע. באותן נסיבות, עת המתין יחיאל הירש (להלן: "**יחיאל**"), דייר בבניין ברחוב שלום דובר בשכונת רוממה בירושלים (להלן: "**הבניין**") לבואה של המעלית בקומה הרביעית בבניין, הבחין בנאשם יוצא מן המעלית. מאחר שהתנהלותו של הנאשם הייתה חשודה, בין היתר לנוכח שעת הלילה המאוחרת, שאל אותו יחיאל לפשר מעשיו. לאחר שיחה קצרה בין הנאשם ליחיאל, אמר הנאשם ליחיאל כי הוא ככל הנראה התבלבל בבניין ובליווי של יחיאל, יצא הנאשם מן הבניין. אז רץ הנאשם לעברם של אופניו החשמליות של המתלונן, אשר היו מונחים ליד חנות המכולת הסמוכה לבניין, לקח את האופניים ונמלט מן המקום. המתלונן, אשר היה בחנות המכולת שמע רעש מחוץ לחנות ויצא החוצה. משהבחין בנאשם רוכב על אופניו פתח בריצה אחריו. הנאשם השליך את האופניים בסמוך לאתר בנייה ליד רחוב מנחת יצחק בשכונת רוממה ונמלט רגלית מן המקום. בחלוף זמן מה נתפס הנאשם בקרבת מקום.

3. מעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.12.15 בסמוך לשעה 14:51 בסמוך ללשכת הרווחה ברחוב חיי אדם בירושלים, נטל ונשא הנאשם דבר הניתן להיגנב, בלי

הסכמת הבעלים, יעקב גימפל (להלן: "המתלונן") במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע. עוד באותה עת החזיק הנאשם יחידת סם מסוג CHMINACA-AB (להלן: "הסם"), שהינו סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים, לצריכתו העצמית, וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה או בתקנות לפיה, וללא רישיון מאת המנהל. באותן נסיבות, הנאשם פתח את מנעול הכבל שחיבר את אופניו החשמליות של המתלונן למעקה בבניין לשכת הרווחה. משהבחין בנאשם, מבעד למצלמות האבטחה במעגל סגור, המאבטח בבניין לשכת הרווחה רוני אביטל (להלן: "המאבטח"), יצא לעברו. המאבטח פגש בנאשם בכניסה ללשכה, כאשר האופניים בידיו והכבל מנותק ושאל את הנאשם, האם האופניים שלו. הנאשם השיב שכן, אמר לבחורה שעמדה לצדו שזהותה אינה ידועה למאשימה (להלן: "הבחורה"): "בואי" והשניים הלכו מן המקום יחד עם האופניים. המאבטח חזר פנימה לבניין ושאל את המתלונן האם האופניים שלו, שאם כן הרי שנגנבו. משיצאו המתלונן והמאבטח מחוץ לבניין, נעלמו הנאשם, הבחורה והאופניים. אז הבחינו המתלונן והמאבטח בשוטרים דוד קינן ומאיר פרג' (להלן: "השוטרים"), חולפים במקום, וסיפרו להם אודות הגניבה תוך מסירת פרטים מזהים של הנאשם. בהמשך בסמוך לרחוב הנביאים, פינת הרב קוק בירושלים, הבחינו השוטרים בנאשם מנסה לפרק את הסוללה מהאופניים. כאשר ניגשו השוטרים אל הנאשם, ניסה הנאשם להכניס יד לתוך תחתוניו ולהוציא משם דבר מה. השוטרים תפסו את ידיו של הנאשם ועצרו אותו. בהמשך בחיפוש על גופו של הנאשם, נמצאה באזור חלציו של הנאשם שקית ובה סם.

4. מעובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.2.16 בסמוך לשעה 1:00 בבניין איחוד והצלה ברחוב ירמיהו 78 בירושלים (להלן: "הבניין"), התפרץ הנאשם לבניין בכוונה לבצע גניבה או פשע. בנוסף נטל ונשא הנאשם דבר הניתן להיגנב בלי הסכמת הבעלים, חנה גבאי, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע. באותן נסיבות, פתח הנאשם את דלת הכניסה של הבניין אשר הייתה סגורה אך לא נעולה וכנס לבניין. לאחר שהסתובב הנאשם בבניין זמן מה, הבחין במחשב נייד מוסתר תחת השולחן באחת הכיתות. הנאשם ניגש אל המחשב לקח אותו והסתיר אותו בתוך חולצתו ויצא מן הבניין.

5. בהתאם להסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו ולאחר מכן יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי. כאשר ב"כ המאשימה הבהיר כי יעתור לעונש של מאסר בפועל.

6. בסופו של יום, ב"כ הנאשם לא ביקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לעניין העונש, שכן הנאשם נעצר עד תום ההליכים נגדו, בהסכמת ב"כ הנאשם, נוכח העובדה שלא עמד בתנאי המעצר ובהיעדר חלופה אחרת.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה עמד על הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם שהוא שמירה על זכות הקניין. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - טען ב"כ המאשימה כי עולה מהאישום הראשון ומהאישום השני, שבמהלך תקופה של כארבעה חודשים, הנאשם גנב אופניים חשמליים ובמועד נוסף השתמש בהם ללא רשות. זאת ועוד, לדבריו, הנאשם ביצע מעשים אלה במועד הראשון לאחר חצות הליל

ובמועד השני בשעת צהריים, כך שניכר כי הנאשם לא חשש לבצע מעשים אלה בכל שעה ביממה. כמו כן, באישום השני השימוש באופניים ללא רשות נעשה לאחר שהנאשם פתח את מנעול הכבל שחיבר את האופניים למעקה, וכן עולה מאישום זה כי הנאשם החזיק סם מסוכן לצריכה עצמית. בנוסף לכל אלה, מאישום 3 עולה כי הנאשם פתח דלת כניסה של בניין וגנב משם מחשב נייד. זאת ועוד, לדידו, פוטנציאל האלימות בשלושת האישומים לא היה נמוך, שכן המתלוננים שהו בקרבת מקום. בנסיבות אלה, סבר ב"כ המאשימה ביחס לאישום הראשון כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע, נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. אשר לאישום השני, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע, נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לאישום השלישי ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע, נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

8. אשר לעונש המתאים, ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים והוא ביצע את העבירות המיוחסות לו שעה שמאסר מותנה והתחייבות תלויים ועומדים נגדו, ולכן סבר כי יש למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם ולהשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, הפעלת ההתחייבות, פיצוי למתלוננים ומאסר מותנה.

9. ב"כ הנאשם טען לעניין האישום הראשון, כי הנאשם לא תכנן את מעשיו, אלא בצעם באופן ספונטני, ועל כן סבר כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלו נע בין מאסר מותנה לבין עונש של שלושה חודשי מאסר. אשר לאישום השני, סבר ב"כ הנאשם כי הנאשם "לקח לסיבוב" ללא רשות הבעלים אופניים חשמליות, ועל כן העבירה היא גבולית והמתחם צריך להתחיל ממאסר מותנה. אשר לאישום השלישי, סבר ב"כ הנאשם כי מדובר במעשה בו התכונן היה מזערי ועל כן מתחם העונש ההולם נסיבות אלה נע ממאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר. עוד הוסיף כי לדידו, מתחם העונש ההולם צריך להיות כולל לשלושת האישומים.

10. אשר לעונש המתאים ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר, הנאשם שהה במעצר במשך כחודש ימים, שהה בתנאים מגבילים, ושוב נעצר ביום 17.7.16 עד לתום ההליכים, ועל כן יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, חודש וחצי מאסר ולהפעיל את המאסר המותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

11. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על מה שקרה וייקח את עצמו בידים. לדבריו, למד בכאב את מה שעבר עליו בחודשים האחרונים.

מתחם העונש ההולם

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילה, האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו. יחד עם זאת "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14)

והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)) ובע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדילעמודעלעווצמתהקשרשביןעבירותשומהעלבייתהמשפטלעמודעלנסיבותיהעובדתיותשלה ענייןשלפניו, ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעללקשרהדוקביןעבירות.נסיבותעובדתיותאלהמהוות "מבחניעזר"לקביעתעוצמתהקשר.במסגרתזוניתןלבחון,למשל,האםביצועןשלעבירותמאופיין בתכנון; האםניתןלהצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות;האםהעבירותהתרחשובסמיכותשלזמןאומקום;האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואתההימלטותלאחרביצוע עה,וכיוצאבאלונסיבותעובדתיות.קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנסיבותאלו(ואיןזושימהסגורה) עשוילהיעידעלקשרהדוקביןעבירותהשונות,המלמדכיבאירועאחדעסקינן.בבחינתהנסיבותהעובדתיות,מןההכרחלבייתהמשפטלהעמידלנגדעיניואתהשאלההאםהקשרהעלעבירותכעלכמהאירועיםתהאמלאכותית,באופןשיגרעממהותהענייןבכללותו,אושלאישקףאתסיפורהמעשהכהווי תו."

13. בע"פ 8107-13 שלמה (סמי) כהן נ' מדינת ישראל (מיום 17.1.16) חזר בית המשפט העליון על ההבחנה בין עבירה מרובת-פריטים לבין ייחוס עבירה נפרדת בגין כל פריט והדגיש את חשיבותה תחת העיקרון של האינטרס החברתי המוגן בעבירה. בית המשפט העליון הפנה לקביעה שנקבעה בע"פ 816/10 גולד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.9.2012):

"המבחן העיקרי להחלת הדוקטרינה של עבירה רבת פריטים, כפי שנקבע בהלכת משולם, הינו האם המעשים (הפריטים) הינם חלק מתוכנית עבריינית אחת. כמו כן, נקבעו מספר שיקולים אשר ינחו את בתי המשפט בבואם להחיל את הדוקטרינה: הראשון הינו אופן ביצוע הפריטים, קרי עד כמה דרך הפעולה של הנאשם דומה בכל אחד מן הפריטים [...]. שיקול שני הינו משך הזמן שחלף בין פריט לפריט (עניין משולם, בעמ' 188). דוקטרינת העבירה רבת הפריטים תחול רק מקום בו פרקי הזמן בין הפריטים אינם גבוהים. שיקול נוסף נוגע לאינטרס המוגן בעבירה. בעניין משולם נקבע, כי כאשר מדובר בעבירות נגד גופו של אדם, מחייבת מדיניות משפטית ראויה לראות בפגיעה בכל נפגע ונפגע עבירה בפני עצמה, על מנת לתת ביטוי לחומרת הפגיעה בכל אדם (שם, בעמ' 185). מכאן, שעבירה רבת פריטים רלוונטית בעיקר לעבירות רכוש לסוגיהן. אף בעבירות רכוש ניתן משקל להיקף הנזק שגרמה ההתנהגות העבריינית. ככל שכל אחד מהפריטים גרם נזק משמעותי, ולקורבנות שונים, תקטן הנטייה להכיר בעבירה כעבירה רבת פריטים."

14. נראה כי במקרה הנדון, כל אישום בכתב-האישום המתוקן יכול להוות "אירוע" נפרד לצורך קביעתם של מתחמי ענישה הולמת, שכן העבירות התרחשו בזמנים שונים, כלפי נפגעי עבירה אחרים, כאשר המקרים ניתנים להפרדה מבחינה מהותית וכרונולוגית. ועל כן אקבע מתחם עונש הולם לגבי כל אחד מהאישומים, בהתאם לעבירות הכלולות בו, בנסיבות ביצוען ומידת אשמו של הנאשם.

15. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם לאישום מספר 1

16. עבירות הרכוש, בהן הורשע הנאשם, פוגעות בערכים חברתיים שעניינם שמירה על שלום הציבור, תחושת הביטחון, שלווה הנפש, הגנה על רכוש, קניינו, ביטחונו ופרטיותו.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, לא עולה מהן תכחום יוצא דופן, תכונן מוקדם או שימוש באמצעים כלשהם. הנאשם ידע לנצל הזדמנויות שניקרו בדרכו, "פרצות הקוראות לגנב", על מנת לבצע את דבר העבירה. זאת ועוד יש לציין כי, הנאשם השליך את האופניים משראה את המתלונן רודף אחריו ונמלט מן המקום. לצד זאת יש לתת את הדעת לשווי הרכוש הנגנב שערכו הכולל מגיע לאלפי שקלים. עם זאת, לא היה שימוש באלימות, בין פיזית ובין מילולית על אף והמתלונן שהה בקרבת מקום.

18. הגם שאיני מתעלמת מהנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות - קרי, נטילת רכוש השייך למתלונן ללא הסכמתו, יש לקחת כנסיבות מקלות את העובדה שהנאשם נתפס בכף.

19. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם ללא כל שימוש בכוח או תוך גרימת נזק, ללא תכונן מוקדם, ללא חבירה בצוותא וללא תכחום, סבורני כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים הניצבים בבסיס עבירות הרכוש הינה נמוכה.

20. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה שלצדו קנס או שירות לתועלת הציבור ועד לשישה חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם לאישום מס' 2

21. הערך המוגן בעבירה זו של שימוש ברכב ללא רשות הוא שמירה על רכושו של אדם. הערך החברתי שנפגע מהחזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית הוא פגיעה בשלום הציבור ובסדר הציבורי, שכן להפצת הסם השלכות חברתיות וכלכליות. עסקינן בעבירות המגבירות פשיעה ויוצרות מעגלי עבריינות בתחום הרכוש הסמים והאלימות.

22. אשר לנסיבות ביצוע עבירת שימוש ברכב ללא רשות, מדובר בעבירה שבוצעה בתעוזה רבה, כאשר הנאשם פתח את מנעול הכבל שחיבר את אופניו החשמליות של המתלונן למעקה בבניין לשכת הרווחה, ובהמשך שיקר למאבטח כי האופניים הם שלו, ובהמשך הבחינו בו שוטרים מנסה לפרק את הסוללה מהאופניים. יחד עם זאת, אין מדובר במעשה מתוכנן, אלא ספונטני.

23. אשר לעבירת הסמים, אין מדובר בעבירה בה סיפק הנאשם סמים לאחרים או בעבירה שבוצעה על ידו לשם בצע כספי ומדובר בסם במדרג חומרה לא גבוה.

24. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד

מתחם העונש ההולם לאישום מס' 3

25. עבירת הסגת הגבול היא עצם הכניסה לנכס המוחזק בידי אחר כדי לעבור עבירה, לצדה קבע המחוקק עונש מקסימאלי של שנתיים מאסר. פלישה וכניסה לטריטוריה זרה, השייכת לאחרים, יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים החוקיים. הערך המוגן הוא זכותו הקניינית של המתלונן להחזיק בנכס שבחזקתו ולמנוע מזרים להיכנס אליו. כל אדם וכל גוף זכאי להגנתו של החוק ומערכת המשפט, בשמירה על רכושו ובהגנה מפולשים אליו. יש לייחס משקל גם לתחושות האימה, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיות אותן חש בעל המקום המגלה כי אדם זר חיטט בחפציו האישיים ונטל לעצמו את אשר הוא חפץ בו. במקרה כגון דא, פגע הנאשם בערכים החברתיים של ביטחון הציבור, הזכות לפרטיות וכן הזכות לקניין. מלבד הפגיעה בשגרת החיים ועוגמת הנפש אשר קיימת בכל עבירות הרכוש, בעבירות של הסגת גבול, יש פוטנציאל להסלמה עד כדי מפגש אלים בין מסיג הגבול לבין דיירי המקום.

26. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם לא מצא חפץ מושלך ברחוב, אלא נכנס לתוך בניין איחוד והצלה וגנב מתוכו מכשיר יקר, אשר מעבר לשוויו הכלכלי יש בו מידע רב ערך ולעיתים גם מידע אישי רב. אין ספק כי גניבות אלה גורמות לטרחה ולעוגמת נפש לקורבן העבירה. יחד עם זאת הנאשם נכנס למקום ציבורי, בניין משרדים ולא לבית פרטי ולכן מדרג החומרה של מעשיו נמוך יותר. מדובר בעבירות מסוג עוון, שבוצעו ללא תכנון מוקדם וללא תחכום או שימוש באמצעים כלשהם. כן לא היה שימוש באלימות, בין פיזית ובין מילולית. יצוין כי במקרה זה הרכוש לא הושב.

27. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ברע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס יחד עם שלושה קטינים נוספים למחסן באמצעות מפתח אשר השיגו ונטלו ממנו קרטון השייך לאחד מדיירי הבניין אשר הכיל כלי עבודה. בנוסף הורשע הנאשם בעבירות שבל"ר ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם כבן 21, נעדר עבר פלילי. נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים. בת"פ (עכו) 50329-01-15 **מדינת ישראל נ' יבדייב** (22.3.15), הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וניסיון גניבה. הנאשם נכנס למשרד שעה ששהה במתחם המשרדים, נטל את תיקה של אחת העובדות וכאשר פנה לצאת הבחינו בו עובדי המקום ולקחו מידו את התיק. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש. נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר, סה"כ 14 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בת"פ (ראשל"צ) 60264-10-13 **מדינת ישראל נ' גריף** (3.11.14), הורשע נאשם בניסיון גניבה והסגת גבול כדי לעבור עבירה, וכן צירף תיק בו הורשע בעבירת גניבה של אופניים. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש. נידון ל-7 חודשי מאסר מחציתם במצטבר לעונש אחר שריצה הנאשם, ולעונשים נלווים.

28. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם ללא כל שימוש בכוח, ללא תכנון מוקדם, ללא חבירה בצוותא וללא תחכום ו/או נועזות, סבורני כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים הניצבים בבסיס עבירות הרכוש הינה נמוכה.

29. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

30. אשר לעונש המתאים, שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים והסגת גבול, והוא נדון בגינם פעמיים לעונשי מאסר. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 15.11.15 במסגרת ת"פ 10578-03-2015 של בית המשפט השלום בתל אביב, בגין עבירה של הסגת גבול פלילית, ונגזרו על הנאשם מאסר מותנה של חודשיים והתחייבות, כך שהנאשם ביצע את העבירות במסגרת אירוע מושא כתב אישום זה, כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, עוד יש לציין כי אין כל אופק שיקומי בעניינו של הנאשם, כך שיש צורך לתת דגש על הגנת הציבור מפניו של הנאשם וכן על הרתעת הנאשם.

31. עוד אתחשב בכך שבעבירות רכוש מסוג זה, יש לתת דגש אף לצורך בהרתעת הרבים, שכן הן נפוצות, יש קושי בחשיפת מבצעי העבירה והן גורמות לנזק כלכלי רב ולפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי של האזרח, ולכן על בית המשפט להעביר מסר באמצעות ענישה מרתיעה כי ביצוע עבירות אלה אינו כדאי.

32. לקולא שקלתי כי הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר, והביע צער וחרטה על מעשיו. עוד התחשבתי בעובדה כי הנאשם שהה במעצר בין הימים 8.4.16-4.3.16, לאחר מכן שהה במעצר בית בתנאים מגבילים ולאחר מכן שוב שוהה במעצר החל מיום 17.7.16 ועד היום.

33. אשר על כן, החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל כדלקמן:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של חודשיים מת"פ 10578-03-15, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 9 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ה. 30 ימי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת סמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

עמוד 7

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ו, 15 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.